

महामणि (म० + म०) m. ein kostbarer Edelstein MBh. 5, 1090. Çāk. 133. Bhāg. P. 5, 9, 11. 8, 6, 5. Beiw. Çiva's Çiv.

महामणिचूड (म० + म०) m. N. pr. eines Schlangendämons Vjutr. 84.

महामण्डल (म० + म०) m. N. pr. eines Fürsten Burn. Intr. 359.

महामण्डलिक (म० + मण्डल) m. N. pr. eines Schlangendämons Vjutr. 84.

महामण्डूक (म० + म०) m. eine Froschart, = पीतमण्डूक Rāgān. im ÇKDr.

महामति (म० + म०) 1) adj. grosse Einsicht besitzend, klug N. 18, 3. MBh. 2, 2910. 14128. 5, 5979. 7067. 12, 4263 (wo vielleicht महामते: zu lesen ist; Gld. in der 2ten Ausg. von Lā. fasst महामते als loc. von महामत). R. 1, 8, 2. 52, 15. 2, 23, 12. Spr. 2882. Kathās. 5, 59. Mār. P. 81, 25. Gaṇeṣa Pañkār. 1, 7, 88. — 2) m. a) der Planet Jupiter H. 4. 13. — b) N. pr. eines Fürsten der Jaksha Vjutr. 88. eines Bodhisattva Burn. Intr. 313. — 3) f. मति N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. Oxf. H. 148, a, No. 318. — 4) f. मती Bez. eines best. lunaren Tages, personif. eine Tochter des Aṅgiras MBh. 3, 14128.

महामत (म० + मत) adj. in voller Brunst stehend: द्विप R. 5, 4, 8.

महामत्स्य (म० + म०) m. ein grosser Fisch Çat. Br. 14, 7, 1, 18. H. 1348. Halā. 3, 37. fg.

1. महामद (म० + मद) m. heftige Brunst: रुम० Mār. P. 89, 19.

2. महामद (wie eben) adj. dessen Brunst heftig ist; m. Elephant H. 174. Hār. 14. ein brünstiger Elephant Çabdar. im ÇKDr.

महामनस् (म० + म०) 1) adj. grossgesinnt, hohen Sinnes H. 367. Halā. 2, 200. RV. 10, 103, 9. N. 5, 40. 7, 8, 18, 19 (सु०). 20, 2. MBh. 1, 4813. Spr. 3936. R. Gorr. 1, 6, 18 (म०). 3, 53, 52. stolzen Sinnes, stolz, hochfahrend Kānd. Up. 6, 1, 2. Spr. 3636 (nicht grossmüthig). — 2) m. a) ein best. fabelhaftes Thier, = शरम ÇKDr. u. dem letzten Worte; vgl. मनस्विन्. — b) N. pr. eines Fürsten Hariv. 1672. fg. VP. 444. Bhāg. P. 9, 23, 2.

महामनि m. N. pr. eines Fürsten VP. 444. Wohl fehlerhaft für मति oder मणि; andere Autt. haben महाशाल und महाशील.

महामनुष्य (म० + म०) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 3.

महामन्त्र (म० + मन्त्र) m. ein grosser d. i. ein überaus wirksamer Zauberspruch Gtr. 9, 11. Verz. d. Oxf. H. 149, b, 26.

महामन्त्रानुसारिणी (महामन्त्र + म०) f. N. pr. einer buddhistischen Göttin Wilson, Sel. Works 2, 13. Vjutr. 24.

महामन्त्रिन् (म० + म०) m. der oberste Rathgeber eines Fürsten Kathās. 31, 80. 32, 6. 66, 120. 133. Htr. 97, 16. 120, 5.

महामन्दारव (म० + म०) m. eine best. Pflanze Vjutr. 143.

महामयूरी (म० + म०) f. N. pr. einer buddhistischen Göttin Wilson, Sel. Works 2, 13. — Vgl. महामायूरी.

1. महामरकत (म० + म०) m. ein grosser Smaragd Bhāg. P. 10, 33, 7.

2. महामरकत (wie eben) adj. mit grossen Smaragden verziert Bhāg. P. 4, 9, 62. मरकत v. l.

महामलयपुर (म० - म० - पुर) n. Bez. der sieben in Felsen ausgehauenen Pagoden im Süden von Madras LIA. I, 163.

1. महामह (vgl. 3. मह u. s. w.) 1) adj. grossmächtig RV. 6, 24, 10. 33, 15. 46, 10. ऋक्मस्मि महामह: sagt Indra 10, 119, 12. — 2) f. मा Bez.

einer best. Constellation: शुभयोगसमायुक्ता शनी शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् ॥ SKANDA-P. in TITHJĀDIT. ÇKDr. — Zur Bildung des Wortes vgl. घनाघन, चराचर, चलाचल, पतापद, वदावद.

2. महामह (म० + 1. मह) m. ein grosses Fest Vjutr. 133.

1. महामहिम्न (म० + म०) m. grosse d. i. wahrhafte Grösse: प्रभवो ऽप्यप्रमत्तास्ते महामहिमशालिनः Spr. 1300.

2. महामहिम्न (wie eben) adj. übergross, wahrhaft gross; davon nom. abstr. महिमन् n.: तन्महामहिमन् स्याद्या पुनर्देवतात्मता PRATĀPAR. 3, b, 2.

महामहित्रत (म० + म०) adj. grossmächtige Herrschaft ausübend RV. 9, 48, 2.

महामहेश्वरायतन (म-महेश्वर-म०) n. eine best. Götterregion Vjutr. 82.

महामांस (म० + मांस) n. köstliches Fleisch, Bez. verschiedener Fleischarten, insbes. des Menschenfleisches: गोनरेभाश्चमहिषवरुक्षिष्टैर्गोद्वाम् । महामांसाष्टकं देवि देवताप्रोत्तिकारकम् ॥ KAULĀRĀNĀDĪPIKĀ im ÇKDr. अष्टम्या रुधिरैर्मसिर्महामसैः सुगन्धिभिः । पूजयेद्भुज्जातीयैर्बलिभिर्भोजनैः शिवाम् ॥ KĀLIKĀ-P. in TITHJĀDIT. ÇKDr. भोजन Kathās. 20, 191. विक्रय 23, 182. PAÑKĀT. 241, 2. मांसस्य पणयिता MĀLATIM. 73, 14.

महामात्य (महा + म०) m. Hauptminister eines Fürsten Kām. Nitis. 14, 5. Verz. d. Oxf. H. 211, a, 25. Rāgā-Tar. 3, 228 (pl.) und in den Unterschr. der Taraṅga.

महामात्र (म० + मात्रा) 1) adj. dem Maasse nach gross, der grösste, beste, vorzüglichste: Çiva MBh. 13, 1199. सर्वपुध० (धनुस्) 1, 8180. 4, 1309. 1344. वृक्ष्यन्धक० 1, 7988. देवासुर० 13, 1258. शाखामृग० R. 4, 23 (26 ed. Bomb.), 1. Ohne nähere Bestimmung m. ein im Range hochstehender Mann, ein hoher Beamter des Fürsten, Minister (= प्रधान AK. 2, 8, 1, 5. H. 720. an. 4, 275. Halā. 2, 272. = ममात्य MED. r. 291. = समृद्ध H. an. MED.) MBh. 2, 1166. 6, 4748. 13, 1042. R. 2, 36, 8. 37, 1. 4, 23, 21. Kām. Nitis. 8, 58. 9, 69. 12, 44. राजपुत्राश्च महामात्राश्च कृत्वाश्च Verz. d. Oxf. H. 216, b, 39. 217, a, 27. Spr. 2096 (Minister und zugleich Elephantenlenker). — 2) m. Elephantenlenker H. 762. H. an. MED. Halā. 2, 70. M. 9, 259. MBh. 4, 1761. 6, 2287. 3155 (wo mit der ed. Bomb. स-तोमरैर्महा० zu lesen ist; man streiche also diese Stelle u. तोरण). 7, 837. 4320. Hariv. 4352. 5053. 5381. 9377. 13497. 13619. VARĀH. BRH. S. 9, 28. 13, 11. 19. Kathās. 13, 17. Spr. 2096 (zugleich Minister). — 3) f. ई die Frau des Lehrers ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — Vgl. गणान०, धर्म०.

महामानसिका (von म० + मानसी) f. N. pr. einer der 16 Vidjādevī bei den Ġaina H. 240. मानसी ÇKDr. und Wilson nach derselben Aut.

महामानिन् (म० + मा०) adj. überaus stolz Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 343, 1.

महामाय (म० + माया) 1) adj. wobei grosser Trug angewendet wird: मन्त्र R. 1, 29 (30 Gorr.), 18. grossen Trug anwendend, gross im Täuschen: रत्नस R. 5, 80, 2. 6, 33, 46. Beiw. und Bein. Vishṇu's H. 4. 72. Ind. St. 2, 1. PAÑKĀR. 4, 3, 25. Çiva's MBh. 13, 1201. माया f. Beiw. und Bein. der Durgā (vgl. महामाया) H. 4. 48. Wilson, Sel. Works 1, 93. KĀLIKĀ-P. 6 im ÇKDr. माया f. desgl. Çabdar. im ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Asura Kathās. 43, 225. 46, 38. 47, 29. — 3) f. मा N. pr. einer Gemahlin Çuddhodana's SCHIEFNER, Lebensb. 234 (4). Burn. Intr. 383. HIouen-thsang 1, 310.